

Sygn. akt III Kp 598/13

Postanowienie o przedłużeniu tymczasowego aresztowania

4 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Lidia Hojeńska

Protokolant: Edyta Makowska

Prokurator Prokuratury Apelacyjnej Jarosław Dyko

po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej we Wrocławiu z dnia 26 marca 2013 roku, sygn. akt Ap V Ds. 24/12/Sp(c) o przedłużenie tymczasowego aresztowania wobec **L. J.**

na podstawie art. 249 § 1 k.p.k. i art.258 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 263 § 2 k.p.k.

postanawia

przedłużyć do dnia **9 lipca 2013 r.**, tymczasowe aresztowanie zastosowane postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieście z dnia 10 stycznia 2013 roku, sygn. akt V Kp 31/13 wobec **L. J.**, syna J. i B. z domu K., urodzonego (...) w O., podejrzanego o to, że:

I. w okresie od września 2011 roku do 16 marca 2012 roku, brał udział w działającej na terenie Polski, w tym we W., w S., w okolicach K.i S., a także w B.oraz w M.i innych miejscowościach K. H. zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez M. M. (1), M. M. (2), A. M., a do listopada 2011 roku, także przez M. D., w skład której, w różnych okresach czasu wchodzili również S. S., J. S., J. K. (1), D. Z., A. K., A. T., M. R., A. B., J. K. (2) oraz inne osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na wytwarzaniu, przewozie i wprowadzaniu do obrotu znacznych ilości środków odurzających w postaci marihuany i kokainy oraz znacznych ilości substancji psychotropowych w postaci amfetaminy i mefedronu,

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.,

II. w okresie od września 2011 roku do 16 marca 2012 roku, w okolicy miejscowości M.na terenie K. H., działając w warunkach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w punkcie I postanowienia, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami narkotyków w ten sposób, że wspólnie z J. K. (2) w zamiarze aby M. R., J. S., J. K. (1) i D. Z. dokonali przewozu z H. znacznych ilości narkotyków, w tym celu co najmniej siedemnastokrotnie udostępnił posiadany garaż, w którym po porcjowaniu, odważeniu i spakowaniu umieścił w użytkowanych przez nich samochodach, w specjalnie przystosowanych skrytkach zainstalowanych w zbiornikach na paliwo, środek odurzający w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 76.922,51 gramów, substancje psychotropowe w postaci amfetaminy i mefedronu w łącznej ilości nie mniejszej niż 22.935,48 gramów oraz nie mniej niż 182,65 gramów środka odurzającego w postaci kokainy, które M. R., J. S., J. K. (1) i D. Z. wprowadzili oraz usiłowali wprowadzić do obrotu na terenie P.,

tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 55 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 stycznia 2013 roku Sąd Rejonowy dla Wrocławia- Śródmieście zastosował wobec Ł. J. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania uznając, iż popełnienie przez podejrzanego zarzucanych mu przestępstw zostało z dużym prawdopodobieństwem potwierdzone zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Zważyć należy, iż do chwili obecnej nie wystąpiły żadne okoliczności uzasadniające uchylenie bądź zmianę stosowanego wobec podejrzanego środka zapobiegawczego.

Zebrany dotychczas w przedmiotowej sprawie w postępowaniu przygotowawczym materiał dowodowy, w szczególności w postaci wyjaśnień współpodejrzanych, wyników przeszukań, oględzin, zabezpieczonych dowodów rzeczowych, zgromadzonych w sprawie opinii biegłych, wskazuje na duże prawdopodobieństwo, że podejrzany dopuścił się popełnienia zarzucanych mu czynów.

Zważyć należy, iż czyny, których popełnienie zarzuca się podejrzanemu, związane są z działaniem w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, która zajmowała się popełnianiem przestępstw polegających na wytwarzaniu, przewozie i wprowadzaniu do obrotu znacznych ilości środków odurzających oraz substancji psychotropowych. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, w postępowaniu przeciwko osobom działającym w zorganizowanej grupie przestępczej obawa mactwa jest realna z racji wzajemnych powiązań bądź zależności między członkami tej grupy. Specyfika powiązań istniejących w ramach zorganizowanych grup przestępczych, czyni uzasadnioną obawę przenoszenia tych relacji na kwestie procesowe związane z bytem procesu, a konkretnie jego zakłócaniem w sposób wskazany w przepisie art. 258 § 1 pkt 2 k.p.k. Wystarczy zatem, że dowody wskazują na tego typu powiązania przestępcze, by wniosek o uzasadnionej obawie mactwa mógł być z nich wyprowadzony w sposób uprawniony (por. postanowienie SA w Katowicach z dnia 5 maja 2006 roku, II AKz 281/06).

Nie przesądzając w żaden sposób o winie i sprawstwie podejrzanego – należy przy tym zważyć, iż prawdopodobieństwo popełnienia przez Ł. J. zarzucanych mu czynów, przy uwzględnieniu ich doniosłości, uzasadnia twierdzenie o realności wymierzenia podejrzanemu surowej kary pozbawienia wolności. Zaś waga postawionych zarzutów uzasadnia przekonanie, iż podejrzany przebywając na wolności może utrudniać prowadzone przeciwko niemu postępowanie karne, w szczególności może ukrywać się przed wymiarem sprawiedliwości.

Charakter sprawy (zarzuty udziału w zorganizowanej grupie przestępczej), wzajemne powiązania poszczególnych podejrzanych, rodzą uzasadniającą obawę, że Ł. J. będąc na wolności mógłby w sposób niedozwolony wpływać na toczące się postępowanie, choćby poprzez nakłanianie wymienionych osób do składania korzystnych dla niego wyjaśnień czy zeznań, dążąc w ten sposób wręcz do zniwelowania roli jaką ewentualnie odegrał w zarzuconym mu procederze. Nie bez znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszym postępowaniu pozostaje również postawa jaką podejrzany prezentuje w śledztwie, jak również okoliczność, iż na wolności pozostają osoby, które miały współdziałać z nim w realizacji przestępczego procederu.

Te wszystkie powyżej wskazane okoliczności przemawiają za stwierdzeniem, że jedynie tymczasowe aresztowanie zabezpieczy prawidłowy tok postępowania w sprawie.

Z uwagi na wielość czynności procesowych, które należy jeszcze w sprawie wykonać, śledztwa nie zdołano ukończyć przed upływem terminu zastosowanego środka zapobiegawczego. W dalszym ciągu niezbędne jest przeprowadzenie kolejnych czynności procesowych w tym m.in. ustalenie i zatrzymanie kolejnych osób współdziałających z podejrzanym, odtworzenie materiałów z kontroli i utrwalania rozmów telefonicznych, uzyskanie materiałów w ramach międzynarodowej pomocy prawnej.

Nie zachodzą przy tym wobec podejrzanego okoliczności określone w art. 259 k.p.k., które uzasadniałyby odstąpienie od stosowania tymczasowego aresztowania.

Mając powyższe na uwadze, a nadto uwzględniając charakter i okoliczności sprawy, w szczególności wagę postawionych podejrzanemu zarzutów, konieczność przeprowadzenia jeszcze wielu czynności procesowych, jak

również uznając, iż jedynie przedłużenie stosowania wobec podejrzanego Ł. J. tymczasowego aresztowania pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania karnego – orzeczono jak na wstępie.